

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Novam ephemeriden, cui titulus „Fejérmegyei Napló“ a vobis institutum ad eam olicatum partium proposita promovenda, id equidem probamus libenter (Az általános katolikusok törekvéseinek előmozdítására „Fejérmegyei Napló“ cím alatt létesített új lapot mi örömmel helyeseljük XIII. Leó pápa Zichy Nándor grófhhoz, 1895. március 6-án.)

Előfizetési árak:
1 évre 12 kor., 1/2 évre 6 kor., 1/4 évre 3 kor.
Egyes szám ára 10 fill.

Felolós szerkesztő:
BILKEI FERENC.

Megjelenik: kedden, csütörtökön és szombaton este.
Szerkesztőség és kiadó-hivatal: Szent-István-tér 1.
Egyes számok kaphatók: a dohányboltokban.

A „jóakarók.”

Politikai életünk legújabb jelensége az, hogy a munkásbolondítás mellett jelszóvá lett az iparosok, az ügyvédek és az „őh nép,” a kiscgazdák pórázra verése.

A legutóbbi napokban két politikai párt ütötte fel a fejét a lehető leggazdagabb talajon. Az egyik a *demokrata radikális párt*, a szétszórtan élő bomlott hadnak, a haladók talán utolsó erőlködésének szüleménye bécsi programmal. Anyajegye a szociáldemokráciára emlékeztet. Pöfesz-kedő, arrogans föllépése, mely a féltanul-tak sajátága, szólása, frascologijája, stílusa elvtársi kiforratlanságra vall. Ez a párt most jöllehet urhatnáságban szenved, külszínre nem hunyorgat feljebb a gyár-kéményeknél és esztergapadoknál. Az ipa-rosokra vetette ki a haladók illúzióiból font hálóját. Sokan horogra is akadtak már a „sutor ne ultra crepidam“ elv ellenlábasaik közül. De azt hiszem, nem sokira viszik, mert a koncra már a szociáldemokraták is beleharaptak. Az élet mostohasága fogja őket a sutba dobott elv megszívvelésére kényszeríteni.

Az urakat, az ügyvéd urakat Fényes Samu akarja pórázra fűzni. Fényes Samu ur multjára ~~szólása~~ és „~~utolsó~~“ évekény-ségével senki sincs tisztában. Egyszer már fel akarta robbantani a világot, de sajnos, nem sikerült, most politikusknak csapott fel. Valószínűleg ez sem lesz soká a mester-sége. Fényes dr. egy budapesti kávéház földalatti helyiségében adja ki a radikális ügyvédek programját. Tehát tisztában lehet mindenki affelől, hogy kik lesznek, vagy csak lehetnek ez új párt tagjai s milyen a programjuk. Mi ne legyünk rájuk kíváncsiak.

Öt képviselő öt indítványt jegyzett be a képviselőház indítványkönyvébe a mivel nagy ámulatot keltettek Izraelben. Való-szerűleg lesz az indítványokban okos do-log is.

A tendencia feltétlenül dicséretes: a kiscgazdák sorsán kíván enyhíteni mind az öt javaslat s a kiscgazdák mellett a ma-gyar nép minden rétege érezni fogja az áldást, ami az indítványok praktikus ré-szében rejlik. Így mondják.

Egytől félünk: vajjon nem jöttek az indítványok későn?

De főleg attól rettegünk, hogy az in-

dítványokért már vérevel is adózó *Farkas-házi* (Fischer) Zsigmond népmmentését nem veszik komolyan az ország atyái. Azt me-sélik, hogy itt is sokan beleakadtak már a pórázba. Hencz Károly visszavonulása ilyesmit sejtett.

Pedig végre itt volna már egyszer az ideje annak, hogy a magyar népért is tör-ténjék egyszer valami. Elég volt a jelsza-vakból, a melyekkel a jakabok bolondítják a népet, hogy aztán annak a nyomorfilé-reiből sikksasztókat neveljenek. Elég legyen az előfizetési felhívásokból és a busásan jö-vedelmező „népmmentési akciók“-ból. Végre is a Szózat igéinek kell testet öltöniök s a magyar föld ne csak sirnak legyen jó, mely eltemeti a szédelőgökökkel együtt a szántó-velő becsületes parasztot is, hanem legyen föld, mely véres verítékekkel kisasított gyümölcsével ápolja is a már-már honta-lanná vált magyart.

A tornászok napja.

Ragyogó tiszta időben, az egész város közönségének érdeklődése mellett folyt le vasárnap a mi derék tornászaink ünnepe, a kik Magyarország legkiválóbb tornászai-val mérték össze erejüket s fényesen be-

Temetés.

— A Fejérmegyei Napló eredeti tárcája. —

Irtá: Berő Jenő.

(Folytatás.)

Megborzongott Szilárd s leült egy székre az ágy mellé, megfogta anyja kezét s nézte a szemét hosszan — sokáig. A kintől és fájdalomtól elgyötört arcredői elsimultak s a szeméből olyan mélységes s végtelen szeretet-sugárzott feléje, amilyenre csak az édesanyák képesek.

Mihályt hideg veríték lepte el. Tudta, hogy ez a nyugodtság, ez a tiszta nézés az utolsó előtti stádium, amely után már csak egy van hátra: az agónia, a halál.

— Meghal anyád, — sugta ismét az a titokzatos hang, — s atómjai szerteszóródnak a természetben!

— És én örökre elvesztem őt, — gondolta tovább magában a doktor — mert ki áll nekem arról jól, hogy kettőnk atómjai majd ugy átalakulva újra találkoznak-e valamikor a világmin-denségben?

Az ágyban kinlódó szegény asszony pedig elkezdte már az utolsó küzdelmet azzal az ismer-telen rémmel, akit az emberek halálnak neveznek. S előrelátható volt, hogy már most ő lesz a vesztes. Mihály tudta ezt s nem bírta elhinni.

— Nem, nem szabad meghalnia. Akarom... — suttogta magában. — A-ka-rom... — s összeszedte minden akaraterejét s akarta, hogy ne haljon meg anyja. Azt hitte, hogy szívós és hatalmas akaraterejével sikerül akkora szuggesz-tőt gyakorolnia anyjára, hogy nem hal meg.

Hiszen theoretice már olyan szépen kifejtették a kemény akarat hatalmas erejét, amellyel egy pár század mulva még az élettelen anyagnak is parancsolni fog az ember. Ezzel az akaraterejével hódította meg Szomor Jolánt is.

Mindhiába. Anyja lélekzétvelele mind lassabb és lassabb lett. Kétségbeesett, mikor látta, hogy-hiába minden, anyja feltartózatlanul közeledik a halálhoz, szerinte a teljes megsemmisüléshez. Halántéknak kidagadtak az erek, szíve vert iszonyuan s ugy érezte, hogy agya szerte akar pattanni. Végső kétségbeesésében összeszorított fogakkal s ökölbe nyomott kézzel suttogta ma-gában:

— Isten! Ha valóban létezel, bizonyítsd be azzal, hogy nem hal meg anyám!

Azt gondolta, hogy ezzel kényszeríti az Istent arra, hogy anyja életben maradjon.

Mindhiába, a haldokló már alig lélegzett. — Talán gögömért haragszik rám az Isten. Vele nem lehet így beszélni. Talán, ha megalázom magamat, segít. Édes Istenem! Mindent hiszek, csak élve maradjon anyám!

Az anyja pedig egy nagyobbat sóhajtott, aztán keze lehanyaltott... szemé megtört... a körülálló asszonyok apjával együtt zokogni kezdtek, Mihály meg kétségbeesett kiáltással kapott az agyához...

Az óra pedig, épen ugy, mint máskor, csendesen ütni kezdte a tizenkettőt...

Koporsóban van már a holttest. Reggel küldtek érte a szomszéd városba, estére meg is érkezett már, s most a falusi jóasszonyok ülnek körül, s imádkoznak, énekelnek. Közbe-közbe halk zokogás hallatszik; valamennyi asszonynak az jut

eszébe, hogy micsoda jóban részesült a meghalt nagyasszonytól...

A koporsóval átellenében áll egy asztalnak nekidülve Mihály, szemé a halott arcúra szege-ződik. Így van már régen, mozdulatlanul, mint valami szobor. A koporsó körül sárga gyertyák égnek szomoruan, gyászosan s megvilágítják a halott arcát, amely szinte megfjódott, amióta a koporsóban van; sőt szelid pir is ömlik el rajta. Az ablakokat meg-megrázza a kint dülő vihar, s hozzájuk csap egy-egy hótömeget. Az asszonyok fázósan rázkódnak össze, de azért folytatják szo-moruan, fájdalmasan, lehangolva a halotti énekeket.

Mihály agyában lízasan ütétek egymást a gondolatok. Nem aludt semmit egész éjjel, foly-ton azon tételődött, vajjon örökre elvesztette-e anyját, ha valóban meghalt.

Mert még mindig nem birt beletörődni abba a gondolatba, hogy nem létezik már az, akit ő eddig létezőnek tudott. Hátha csak tetszhalott?! Ebben reménykedett, különösen azóta, hogy ész-revette anyja arcán a szelid pirt, amely, míg élt olyan kedvessé, olyan vonzóvá tette az arcát.

Az asszonyok szivből jövő éneke, imádsága különös hatással volt lelkére. Ilyet nem hallott mióta kikerült a középiskolából. Csodálkozott eleinte rajta, hogy a huszadik században még akadnak, akik imádkoznak, énekelnek Istenhez, Jézushoz, Máriához, szívből, átérzeve, odaadó hittel. S ime vannak, s milyen boldogok — hitükben. Ő pedig, azzal a hatalmas szellemi fölnnyel, amelyet intelligenciája biztosít neki ezek fölött az egyszerű parasztasszonyok fölött, boldogtalan — tagadásában. Hát miért ne lehetne ő is boldog? Miért ne lehetne ő is, hogy ha majd meghal, újra találkozik anyjával, ismét sze-

Mai lapunk 4 oldal.

bizonyították, hogy büszkéek lehetünk rájuk. A fehérvári tornászok a magyarországi tornászok sorában tekintélyt vívtak ki maguknak újra s bárhova menjenek, izmaik ereje, ügyességük mindenütt elismerést arat.

A vasárnapi nap azonban a mi egész közönségünknek is szól. Bármilyen történék nálunk, egy lomha akadály mindig utjában áll: a mi közönségünk csodálatos indolenciája. A magyar betegség, a lustaság nagyobb ur minálunk minden egyénnél. Ezért kell mindenütt háttérbe szorulnunk a világ nagy versenyében. S ezért üdvözöljük örömmel és szeretettel mindazokat, a kik ezt a lomha tömeget mozdulatlan-ságából kiemelni segítenek.

A főerdem Turján József pénzügyigazgatóé. A mióta ő vette kezébe ezt a vergődő egyesületet, értette a módját, hogy miként kell a pangó erékbe friss, lüktető vért csergedeztetni. Csodálatos munkát végzett s az a gárda, a mely köréje sorakozott, megértette szavát, tudott nemcsak lelkesedni, de a jó példa után cselekedni is.

A rendezés nagy munkájában derekasan kivette a részét Varga Elemér fiatal városi mérnökünk, a kinek agitációja, szakértelme segítette létrehozni a versenytér.

A közönség már a korai délutáni órákban ellepte a Sóstó felé vezető utat. Itt-ott meglepetve látta, hogy a városi hatóság gavallériája még az utak rendezésétől sem riadt vissza. Igaz, hogy az az üttöltés nagyon friss még s aztán egy kis öntözés sem lett volna halálos vétek, de hát az ilyesmit mi úgy megszoktuk már, hogy szinte nem is tudjuk a mi hatóságunkat másként képzelni.

A verseny tere annál nagyobb meglepetés volt. Szébb, kedvesebb helyre nem is tervezheték volna. A Sóstó partján terül el a majdnem két holdnyi tér, erősen talajozva, pompásan kiengyengítve. Oldalt a Sóstó náderdeje ring, másfelől a sétahely zöld sátorerdeje terjeszti árnyékát. A publikum számára kitűnő tribünök készül-

retheti soha el nem muló, örök szeretettel? Hiszen ez valami rettenetes igazságtalanság volna a természettől, hogy gondolkodó érző lényeket alkot, beléjük oltja a boldogság után való vágyat és épen a gondolkodó és érző képesség által teszi őket boldogtalanokká. Ez nem lehet!

Mihály lelkében anélkül, hogy észrevette volna, nagy változás történt. Eddig csak az ő végtelen kicsiségének volt tudatában, a nagy természettel szemben; anyja koporsója, s az egyszerű parasztszasszonyok oadaód, naiv hite fel-emelte őt az emberi nagyságnak tudatára.

— Kell lennie léleknek, másvilági — gondolta magában.

Az asszonyok ekkor egy új énekbe kezdtek. Hosszu, talán husz versszaknál is hosszabb ének volt; a meghalt léleknek könyörgése, epe-dése a Megváltóhoz. Minden versszak második sora ugyanaz volt: egy s' haj, amelyben benne van a földről bucsuzó léleknek minden vágya, minden reménye, minden bizalma, az Üdvözítő Isten neve: „En édes Jézusom!”

Mihályra megrendítő hatással volt ez a folyvást ismétlődő refrain; úgy érezte, hogy egy goromba kéz markol bele a kebelébe, s ott összefacsarja a szívét. Azután pedig durván kiszakítja, s azzal odadobja a koporsóba, annak a szeretett halottnak a lábához... Ő pedig ment a szíve után... Térdre rogyott a koporsónál, megeredtek a könnyei, Isten tudja* hány év óta először, s zokogott sokáig, keservesen.

S a fülebe egyre csengett vádolva, panas-zolva, kétségbeesve:

En édes Jézusom...

A papok már megérkeztek, hogy megkezd-

tek, a melyeknek erőssége és célszerű volta általános meglepedést keltet.

A közönség egészen ellepte a tribünöket, annyira, hogy a jegyek teljesen elfogyván, pót-helyekről kellett gondoskodni. Ott láttuk városunk országgy. képviselőjét Saára Gyula drt., Havránék József kir. tanácsos polgármestert, Szűcs Jenő alispánt, Daróczy István törv. elnököt, Rauscher Bélát, a katonai és egyházi testület több előkelő tagját, Maurer János országos tornafelügyelőt (Budapest), Wellstein Gyula kuriai bírót (Budapest), dr. Haarer Ferenc fővárosi tanácsjegyzőt (Budapest), stb.

A versenyt Iszer Károly az O. A. Sz. ki-küldöttje intézte, míg a versenybírószágban De Sargó Miklós, Hochfeld Henrik és dr. Wein Dezső, budapesti sportférjak foglaltak helyet.

Hogy a korlát és nyújtó gyakorlat olyan magas nívón állott nagyon természetes, mert a budai és budapesti torna Club versenyző tagjai Szabó és Jambrih f. évi május hóban a velencei nemzetközi mérkőzésen versenyzett magyar csapat tagjai voltak, azon magyar csapaté, mely a versenyben részt vett 118 egylet között 7-iknek lett sorozva, megelőzve az összes nemzeteket, az olaszok kivételével.

Ilyen büszkesége a budapesti (budai) Daner magas ugró, a ki ugyancsak a velencei mérkő-zésen az egyéni versenyben 1147 közt 8-ik helyre soroztatott.

Kovács Nándor a gátugró régi bajnoka a gátugrásnak, és a most lefolyt versenyt azzal tette nevezetessé a sport világra nézve, hogy újabb recordot ért el, amennyiben 16 mp. idővel előbbeni eredményét javította meg.

Természetes, hogy az az egylet, a melynek ilyen kiváló tagjai vannak, úgy erkölcsi, mint anyagi sikerekre hivatkozhatik. Az anyagi sikert mutatja az, hogy a budapesti (budai) tornaegylet felszereléssel együtt mintegy 800.000 korona költséggel egy négyemeletes torna palotát fog építtetni, a melynek földszintjét a torna-, vivő-termek, öltözők, fürdők, első emeleti helyiségeit pedig a futó pályák fogják elfoglalni. Ehhez

jék a temetési szertartást. Lecsavarták hát a koporsót, s a halottvívők már vinni akarták. Mihály azonban a szobákat megtöltő nép között utat törve magának, örjögve rohant a koporsóhoz.

— Bontsák fel rögtön! Hátha csak tetsz-halott!

Az emberek hahozva álltak meg, majd a fiatal ember dult arcvonásaitól megrettenve, le-tették a koporsót, lecsavarták a födelet, s Mihály egy utolsó pillantást vetett a még mindig szelíd pirral beárnyékolta arca, aztán megcsókolta, s összetört szívvel távozott a koporsótól. Anyja valóban meghalt, az utolsó csók elárulta neki.

A temetőből is visszajöttek, s Mihály szíve mégsem szakadt meg.

Másnap reggel már szán vitte a vasutállo-másra. Az egész vidéket belepte a mély hó, amely, míg anyja kiterítve feküdt, folyást esett; amerre a szem ellátott, mindenütt fehérség terült el a tájon, akárcsak valami óriási szemfödő. A hóból kifektetelt egy-egy bokor, távolabb az erdő nyulványa, mint valami gyászszalag a fehér szemfödőn. A szán, nesztelenül siklott tovább, nem volt a közelben sehol egy élő sem. A termézetnek ez az egyforma némasága úgy meg-egy-zett Mihály lelkiállapotával. Azt hitte, hogy a természet is az ő fájdalomát gyászolja.

Egy diszsonáns hang azonban megzavarta elmélázását. Két sötét varju szállt fel az utról, s vadul káromva tünt el a messzeségben. Mihály utánuk nézett, s aztán sóhajlott egyet:

— Bizony kár, kár... ti is azt mondjátok, ti is azt gyászoljátok!

A kocsis pedig lovai közé csörjített, s

fogható sportpalota még a sportok hazájában Amerikában sincs, amennyiben ez a sportpalota az eddig legtekélyesebb s. Juizi tornapalotát is minden tekintetben felülmulja.

Jelen voltak Budapestről a többi között: Iszer Károly a Budapesti Torna Club elnöke, a Budai Tornaegylet részéről Wettstein Gyula kuriai bíró alelnök, Arany János igazgató és neje, dr. Wein Dezső alelnök és neje, Galambos Ede és Hoffeld Henrik min. titkár, választmányi tagok stb.

Hogy a verseny és utána következett tánc-mulatság annyira sikerült Varga Elemér, továbbá Liebhardt János egyleti titkár és Královits Imre páratlanul álló fardozásának köszönhető.

Alapító tagokul beléptek a Torna-Clubba, a városi takarékpénztár, kereskedelmi és a köz-gazdasági-bank és Streit Ferenc szentszéki ülnök.

A versenyről adott jelentés a következő:

A versenybizottság tagjai: dr. Andor Endre, Isper Károly, dr. Ludvig Elemér, Maurer János, dr. Wein Dezső, Kunos Gyula, Kündig György, dr. Mészöly József, dr. Palánszky Miklós, Turján József, dr. Kneifel Ferenc, Vörösmarty Mihály és nagyszámú lelkes közönség.

I. Főverseny. Magasugrás, diszkoszvetés és 200 méteres síkfutás egyéni és összetett verseny: I. Lichtneckert László (Sz. T. C.) 26 pont. II. Bartkó Jenő (Postás) 19 pont. III. Hurbán István (Sz. T. C.) 16 pont. IV. Ferenecy Pál (Sz. T. C.) 13 pont.

II. Magasugrás. I. Daner Béla (B. B. T. E.) 173.5 cm. II. Lichtneckert László (Sz. T. C.) 170.1 cm. III. Franciskó Antal (B. T. C.) 165 cm.

III. Diszkoszvetés. I. Csálóczky Károly (B. B. T. E.) 33.95 m. II. Franciskó Antal (B. T. C.) 33.65 m. III. Lichtneckert László (Sz. T. C.) 31.75 m. IV. Bartkó Jenő (Postás) 29.60 m. V. Szabó István (Sz. T. C.) 27.40.

IV. 200 méteres síkfutás. I. Bartkó Jenő (Postás), 25 1/2 mp. II. Lichtneckert László (Sz. T. C.) III. Hurbán István (Sz. T. C.)

V. Korlát és nyújtó összetett verseny. I. Jamriska Péter, (N. T. E.) 26 p. II. Szabó Kálmán (B. T. C.) 26 p. III. Bak Sándor (B. T. C.) 20 p. IV. Véber Imre (Sz. T. C.) 18 p.

VI. 100 méteres síkfutás. I. Bartkó Jenő (Postás) 11.3, mp. II. Scheer Kornél (B. T. C.) III. Hamos Loránt (B. B. T. E.)

VII. 110 méteres gátfutás. I. Kovács Nándor

halkan fütörészni kezdte egyik ismerős operett-nek még ismerősebb darabját.

— Minek is vannak élők a világon?

Amikor Szilárd Pesten leszált a vonatról, céltalanul kezdett ödöngeni az utcákon. Maga sem tudta hogyan, a Muzeum-körutra jutott. Azonban bántani kezdte a vad zaj, s befordult egy csendes kis utcába. Amint ment, egyszerre csak azon vette észre magát, hogy a jesusiták kis vörös temploma előtt áll. Sokszor elment már mellette, anélkül, hogy észbe jutott volna bemenni, most minden előzetes gondolkodás nélkül belépett.

Sejtelmes érzelmekkel töltötte el a templom-ban levő félműhely, a város zajával ellentétben álló mély csend, az ünnepélyes titokzatosság. Beült az egyik padba. Oldalt egy szobor állott, mellette imazsámoly, amelyen egy szegényes asszony térdelt, s látszott rajta, hogy egész oda-adással tárja fel szívét a szent előtt.

— Milyen boldog ez! — gondolta magában Szilárd.

Az asszony nemsokára elment, utána egy elegáns fiatal nő térdelt a helyére. Szilárd meglepetve ismerte fel benne a főúri körök egyik legelső asszonyát.

— Hát ez is?

— A grófnő is elment nemsokára; utána egy katona jött a térdelőhöz s félve, szokatlanul állt mellette.

— Hát ez is?

A katona még ott állt, amikor egy úri ember érkezett oda, látszott biztos járásán s otthonos-ságán, hogy nem most először. Letérdelt, elvégezte rövid imáját, s aztán ment, hogy helyet engedjen

(B. B. T. E.) az országos rekordot 16 1/2-re kiavítottta.

VIII. *Rudnagasugrás.* I. Szabó Kálmán (B. T. K.) 308 cm. II. Ognyanov Szvetozar (Sz. S. E.) 298 cm. III. Kováts Nándor (B. B. T. C.) 288 cm.

IX. *Súlydobás handicap.* I. Zalka Lajos (Sz. T. C.) 11:80 m. II. Szalay Ede (K. T. E.) 11:70 m. III. Ognyanov Szvetozar (Sz. Sp. E.) 11:58 m. IV. Kálóczy Gyula (Sz. T. C.) 11:28 és Franciszko Antal (B. T. C.) 11:28 m. (holtverseny) V. Boji Lajos (Sz. T. C.) 11:19 m.

X. *Hármasugrás csapatverseny.* A Sz. T. C. és a B. B. T. E. csapatai között. Győztes a B. B. T. E. 65:15. Egyénileg Lichtneckert László (Sz. T. C.) 11:66. II. Kováts Nándor (B. B. T. E.) 11:60.

XI. *1000 méteres stafétafutás.* A B. B. T. E. és a Sz. T. C. csapatai között. Győztes a B. B. T. E. 2:19.

A versenyt football mérkőzés fejezte be a B. T. C. és K. T. E. csapatai között. Amely 2:0-al végződött a B. T. C. javára.

UJDONSÁGOK.

Időjelzés: meleg, elvélve csapadék, zivatarok.

— **Eljegyzés.** *Wünsch* Antal városi pénztári ellenőr eljegyezte *Sebestyén* Magdolna belvárosi ovónőt.

— **Husz évi találkozó.** A székesfehérvári főgimnázium husz év előt végeztél növendékei ma jöttek össze találkozóra. A volt osztálytársak ma reggel 10 órakor, szent misét hallgattak, amelyet Csöngedy Gyula adonyi esp. plebánus mondott, Streit Ferenc püspöki titkár ugyanakkor az elhalt osztálytársak lelke üdvéért mondott szentmisét. Istenítisztelet után tisztelegtek volt tanárknál dr. Czapary Lászlónál. Délben a Magyar Királyban társasodott, a melyen vidám emlékezés közt sok kedélyes felköszöntő szöveget az elmúlt időkről, a balet lépésekben megjelenő osztálytársról, a kit 20 év után a lépéseiről ismertek meg. A találkozókat Pete Gyula kiváló fényképészünkkel levetették magukat.

A találkozóon megjelentek: Dobos József ellenőr (Komárom), Kelemen Gyula máv. képviselő.

az utána jövőnek. Szilárd csodálkozva irmeret fel benne egyik híres tudósunkat, akinek munkáit nagy élvezettel szokta olvasni.

— Hát ez is! Igazán valami hatalmas valaminek kell annak lennie, aki előt egyforma a munkás asszony, a katona, a tudós, a grófné.

Valóságos zürzavarral a lelkében jött ki a templomból a Szomorék palotájába ment. A nappaliban találta menyasszonya anyját. Az özvegy-asszony szomorúan ment eléje; megkapták már Mihály levelét, amelyben anyja haláláról értesítette őket, mindjárt azon az éjjelen.

— Végtelesen fájdalmas hatással volt mindkettőnkre levele, kadves Mihály, — fogadta az asszony s látszott a szemén, hogy sirt.

— Hol van Jolán? — kérdezte Mihály.

— Szobájában. Őt is nagyon lesújtotta a maga nagy fájdalma.

Mihály menyasszonya szobájába indult. Jolán háttal ült az ajtónak, észre sem vette, hogy véglegénye már a háta mögött áll. Előtte volt kiterítve Szilárd levele, az írás elmosódva rajta a könnyektől, amelyek Jolán szeméből hullottak rá.

— Jolán! — suttogta Mihály.

Jolán megröppenve hirtelen felugrott, s amint meglátta Mihályt, újra megjelentek szemében a könnyek, amelyek jobban bizonyították igaz fájdalmát, mint akármilyen cifra frázis.

Mihály belenezett azokba a gyönyörű szemekbe, amelyeket a könnyek most még szebbekké tettek s aztán megfogta Jolán kezét s könnyörögve, fájdalmasan így szólt:

— Jolán! Akarok hinni! Tanítson meg hinni!

— És Jolán megtanította őt hinni...

selője (Komárom), Kukorely István urod. pénztáros (Nádásd-Ladány), Látics György plebánus pénzügyi titkár (Mártonrossziget), Csöngedy Gyula esp. plebánus (Adony), Einbeck Mihály máv. (Alap), Orávszky László János közjegyző (Némedi), dr. Körniczi Emil orvos (Budapest), dr. Szöke István főorvos (Budapest), dr. Pöschl György várm. tb. főorvos (Vecsés), Pestmegye), Streit Ferenc püsp. titkár (Székesfehérvár), dr. Weisz Hugó részv. társasági igazgató Győr.)

— **Esküvő.** Bory Jénő szobrászművész és Komocsin Ilonka festőművész f. hó 30-án tartják esküvőjüket a székesfehérvári házban.

— **Szép siker.** *Szemlér* Erzsike — amint értesültünk — legnap kitűnő sikerrel tette le az az övönöli vizsgát az esztergomi övönöképzőintézetben. A nevezett intézet egyike levén az ország legkiválóbb s egyszerűsége legszigorúbb intézetének, a kisasszony sikerének kétszeres értéke van.

— **Érettségi vizsga.** A helybeli Felső kereskedelmi iskolában f. hó 15-én d. u. fél 5 órakor hirdették ki a szóbeli érettségi eredményét, mely a következő: Jelensz éretti: Deák Pál. Jól érettek: Destek István, Simacsik Ignác. Éretlek: Angyalffy Ödön, Bleier Jenő, Boros István, Hajós Jenő, Havas János, Heisler Zsigmond, Kolonics Ernő, Németh Lajos, Polczar Gyula, Schmidt Jenő, Sigray Sándor, Szukoli István, Tatay Imre, Váradi Imre.

— **A pénzügyi szakosztály** mai ülésében elvettette a Vörösmarty-kör azon kérését, amely szerint a város a régi postaház helyét 20 ezer koronaért átadná a nevezett kör céljaira. A városnak ugyanis ez a telek 42 ezer 870 kor. költséget képvisel. — Német Sándor számgyakornok Wünsch Antal számíztást, ideiglenes pénztári ellenőrt helyettesítvén, azt kérte a várostól, hogy a számtisztítást fizetést kapja. A szakosztály a kérelemmel elutasította. — A Felzmayer-gyár kibővítését mostani gyártelep, a kibővítés árnyában pótdó- és kövezetvámmontességet, valamint az építéshez való hozzájárulást kérte a várostól. A szakosztály csak a 15 évi pótdómentességet ajánlja a kibővítés árnyában.

— **Egy tanító halála:** *Dénis* Béla városi tanító életének 40-ik évében vasárnap éjjel elhunyt. A tanítást egyik legképzettebb tagja volt. Fialtalabb korában sokat olvasott és tanult s különösen történelmi ismeretei meglapján szépek voltak. Szeretreméltó jó módora volt, aki senkinek nem ártott s inkább szenedvedt, minthogy valakinek kellemetlenséget szerezzen. Évek óta gyengülni kezdett, akaraterje elveszett, míg a múlt évben vissza kellett vonulnia a tanítástól. Élete azóta küzdelem volt a halállal, míg a halállal, míg a halál egy heves szívgörccs után megölte. Temetésén testületileg megjelent a tanítást élén *Czapary* László dr. iskolaszéki elnökkel. Tanítványai, a Rákóczi-utcai iskola növendékei gyászlobogóval szintén megjelentek a temetésen s koszorút tettek a koporsóra. Szép volt a tanítást testületi koszorúja is. Szerdán reggel az aggintézet kápolnájában *Bilkei* Ferenc hitoktató mond az elhunyt gyászmisét, a melyen ugy a tanítói kar, mint a tanyitványok megjelentek.

A család a következő gyászjelentést adta ki: Özv. *Dénis* Béláné szül. *Lőrincz* Emerencia, mint neje, Béla és Ferike, mint gyermekei, továbbá özv. *Dénis* Jenőné szül. vég helyi Puskás Anna, mint anyja, ugy a maguk, valamint az összes rokonság nevében is fájdalomtól megtört szívvel jelentik, hogy forrón szeretett férje, illetve gondos apa, jó fiú és rokon, *Dénis* Lajos Béla székesfehérvári közegési iskolai tanító, folyó évi június hó 15-én esti fél 11 órakor, életének 40-dik, boldog házasságának 12-ik és tanítói működésének 18-ik évében hosszas szenvedés után az Urban elhunyt. Drága halottunk hült teteme folyó évi június hó 17-én délután 4 órakor fog a gyászhasznál (Palotai-utca 11. sz.) beszenteltetni és a rom. kath. egyház szertartása szerint a Szent Háromságrol címzett szerterten örök nyugalomra helyeztetni. Az engesztelő szentmise áldozat folyó évi június hó 18-án reggeli 7 órakor fog a székesfehérvári házban a Mindenhatóknak bemutatni. Székesfehérvár, 1907. június hó 16-án. Az örök világosság fényeskedjék neki!

— **A Tuberkulózis ellen védekező Egyesület köréből.** A derék és agilis egyesület a napokban a következő lelkes felhívást tette közzé: Közös ellenség pusztító hatalmát akarja megtörni az egyesület, mely mindnyájunk életét védve, családnak és nemzetnek áll szolgálatában. A közös ellenség minden anyagi erőnek egyesülését, minden erkölcsi erőnek izmosa alakulását igényli, mert erőben van a siker, mely a némes törekvést megkoronázza.

A tuberkulózis, az emberi társadalom nagy ellensége, minden nemesen érző, önmagát és a magyar fajt védeni akaró embert tette szélit és a védekezésből mindnyájunknak egyaránt kijuttatja az anyagi és erkölcsi munka kötelezettségét.

A mi egyesületünk még gyermekkorát éri, nagy sikert, bár nagy célokra hivatott, felmutatni nem képes, mert bönítolag hat működésére azon körülmény, hogy tagjai sorából a helyi társadalom számottevő tényezői jórésben hiányoznak.

Alulírott bizottsági tagok gyűjtésével, tehát minden erőnek bevonásával óhajt célhoz jutni és épp ezért tiszteletteljesen kéri a közönséget, hogy egyesületünk tagjai közé belépni, mindnyájunk életének megóvására irányuló munkánkat elősegíteni kegyeskedjék.

Székesfehérvártól és a vármegye területén átlag 800 ember hal meg évenként tüdővészben és hozzávetőleges számítás szerint körülbelül 5—6000 viseli ezen betegség gyótró szenvedéséit. Az emberanyag ezen óriási pusztulása azonban folyton növekszik, mert a ragályozás megfelelő védekezés nélkül egyre nagyobb arányban terjeszti öldöklő hatalmát.

A nagy anyagi erő kívánó biztos védekezés megvalósítása céljából a közönség emberiesen érző lelkiületéhez fordulunk és tiszteletteljesen kérő szavunkat ismert jóságos hajlamába ajánlván, legyen szabad reménylenünk, hogy a közös cél érdekében tagjaink sorába belépni szivesbedik.

Egyesületünk tagjai háromfélét. Az alapítók egyszerűségekorra 50 kor., a rendes tagok öt évi kötelezettséggel évenként 4 kor., a pártolók három évi tartalommal évenként 2 kor. tagdíjat fizetnek. Kérjük, hogy belépő nyilatkozatát dr. Lauschmann Gyula-titkár címére közölni kegyeskedjék.

Fejérmegyei és Székesfehérvár szab. kir. városi Tuberkulózis ellen védekező Egyesület: Gróf *Czirák* Antal elnök. Dr. *Lauschmann* Gyula titkár. Taggyűjtésre kiküldött bizottság: *Turidu* elnök. Dr. *Czapary* László, Dr. *Dieballa* György, *Medgyesy* József jegyző.

— **Halálozások.** *Borkovits* István nyug. postai altiszt hosszas szenvedés után életének 68-ik évében elhunyt. Temetése tegnap d. u. volt.

Bardon Lászlóné, szül. Réder Magdolna életének 31-ik, boldog házasságának harmadik évében tegnap elhunyt. Temetése ma d. u. lesz a Reseta János-utcából.

— **Új gyárak?** Ne busuljunk! Ime újból érkezett két gyári terv az érdemes városhoz. Az egyik Ausztriának legnagyobb cernagomb gyára tesz ajánlatot városunkban ugyanolyanmü gyár létesítésére, 400,000 kor. befektetéssel. A másik gyár pedig csiszoló koronggyár lenne 800,000 korona befektetéssel. A két gyárat a polgármester utján Sugár Ottó, a „Honi Ipar” felolós szerkesztője ajánlja a városnak s egyuttal megjegyzi, hogy az ügy elintézése sürgős, mert a gyárosok sietnek az építési alapok lerakásával. Szép! Szép!

— **Cimbalomvizsga.** Vasárnap délután tartották Propszt Emília, cimbalomtanító tanítványai vizsgálati hangversenyüket. Két héttel ezelőtt már hárman (kik osztályvizsgálati bizonyítványt óhajtottak) Ság József a budapesti állandó szaktanács igazgatója és Erdélyi Dezső a budapesti III. ker. zenekonzervatórium igazgatója előtt — Székesfehérvárról való lételek alkalmával — zencelmélet és összhangzattanból a legjobb eredménnyel levizsgáltak. Ezen alkalommal pedig — a kezdő tanítványok — élvezetes előadásukkal s precis játékukkal kellemes délutánt szereztek a nagy számmal megjelent, érdeklődő közönségnek. Mindnyájan fényesen bizonyították mesterségük kiváló, oktató képességét; de rendkívül bámulatba ejtette a halgatóságot a kis, kilenc éves. Domján Emmike és az alig hat hónap óta tanuló Kerész Jolánka gyönyörű játéka. Hisszük, hogy szép jövő vár ezen most kezdő, tehetséges cimbalomtanítóknőre.

Tüzoltó szövetségi gyűlés városunkban.
A fejérmegyei tüzoltó szövetség vasárnap június 16-án délelőli 10 órakor tartotta rendes évi közgyűlését Székesfehérvárott a vármegyeház kistermében Dr. Bélaváry Burchard Rezső szövetségi alelnök elnöklété alatt. A megyebeli tüzoltó testületek közül képviselve volt: a székesfehérvári, vértessacsi, füle, mohai, velencei, móri, csákvári, iváncsai, ráczalmási, tabajdi, lovasbényei, falubattyányi, gánti, sárbai, ercsi, balinkai, alapi, inotai, sárkeresztúri, bicskői és zámolyi tüzoltóság, valamint a Déli Vasúti műhely tüzoltóság mint a megyei tüzoltó szövetség tagegyletei. Dr. B. Bélaváry Rezső alelnök a termet zsufolóság megtöltött nagyszámu tüzoltó bajtársakat üdvözölve mindenek előtt hosszasan méltatta a télen elhalt Kempelen Imre volt tüzoltó-szövetségi elnök érdemeit és megható szép szavakban indítványozta az érdemeknek jónyilveleg leendő megörökítését. A kiváló emlékbeszéd mély benyomást tett a hallgatóságra és általános helyesléssel tette az ülés magáévá Burchard alelnök indítványát, jónyilveleg adván kifejezést a mély fájdalomnak az országosan ismert lángelkü tüzoltó apostol elhunytá felett.

Ezután az elnök részletes jelentést tett mindazon szakba vágó intézkedésekről melyeket a szövetségi elnökség a mult ülés óta tett a vármegyei tüzrendszert fejlesztése és az általános gazgatás érdekében, melyeket a közgyűlés közhelyesléssel jóváhagyott. A számvizsgáló bizottság nevében Merzich Géza ráczalmási tüzoltó parancsnok tett jelentést, mely szerint a szövetség 1906 évi 3370 kor. 78 fillér bevételével szemben 1895 kor. 41 fillér kiadás volt s így a maradvány 1475 kor. 30 fillér tesz ki, melyből 1000 korona értékben járadék-kötvény vásároltatott, mellyel a szövetség törzsvagyonra 9875 kor. 36 fillérre emelkedett. Az indítványok során Goldschmidt József csákvári parancsnok javaslatára vihar fáklyák beszerzésére fogtak egyes község felhívni, Csuti Péter falubattyányi kiküldött indítványa folytán pedig a szövetség tagtestületei jónyilveleg figyelemztetnek arra, hogy mindenemű tüzoltói cikkek beszerzésénél a szövetségi elnökség szaksegélyét vehetik igénybe.

Megnyugvással vette további alkalmazkodás végett tudomásul a gyűlés Vida Pál titkár azon ismertetését, hogy a magy. kir. közigazgatási bíróság egyik közelebbi ülésén azon döntvényt mondta ki, hogy mivel a tüzoltói tevékenység közigazgatási feladatot képez, tehát a községek által ezen célra költségvetésileg szánt összegek mint általános községi szükséglet nem a második vagy harmadik, hanem a községi törvényben említett elsőrendű csoportba veendő előirányzatba, vagyis ezen köztetér az összes adózatok minden adómon után terheli. Ezen elvet számos község eddig nem így gyakorolta, miután a tüzoltó intézményt kevés jelentőségű dolgoknak tekintette.

Beható észmencere tárgyát képezte a bicskői és vértessacsi tagtestületek kiküldötteinek észrevételezése a községi előfogat és a tüzoltó testületi szervezkedés kérdéseiben mely tekintetben a közgyűlés megfelelő eljárásra utasította az elnökséget.

Mint hogy pedig a tisztikar 3 éves mandátuma lejárt, Magera Antal déli vasúti tüzoltó parancsnok elnöklété alatt megajtelelt a tisztújítás. Az elnöki állást egyelőre nem töltötték be mert arra egy megyebeli előkelőbb férfit ajánlanak megnyerni, a kivel azonban most folyik a tárgyalás. Alelnökké ismételtlen és nagy lelkesedés mellett dr. Bélaváry Burchard Rezső velencei tüzoltó parancsnok választatott meg, hasonlólag titkárrá is újból Vida Pál eddigi titkár választatott meg, ki már 30 évet meghaladó tüzoltói szolgálata dacára még mindig fiatalos lelkesedéssel buzgólkodik a tüzoltói intézmény előbbre vitelén, és a legutóbbi hetekben is bejárta az öt szolgabírói székhelyet, serkentve és oktatra a megye népességét a tűzvesz eleni védelemre. A jegyzőkönyv hitelteltesítőre Magera Antal és Goldschmidt József tagtestületi képviselők küldettek ki, mire az ülés az alelnök életésével véget ért.

Furcsa vendégek. Vasárnap este az Ósbudavár vendéglőbe (Budai-ut) két vendég érkezett; Tilinger István mindenes és egy G. gyalogezredbeli közlágény. A jó pajtások egy ideig érték-ittak amit szemük-szájuk kívánt, míg nem a

kontó meghaladta a 10 pengőt. Ekkor a katona valami ürügy alatt meglepett, magára hagyva a jó cimborát. Tilinger még jó ideig mulatgatott, de mindegyre vonakodott előhuzni a pénztárcáját. A vendéglős előtt már gyanusnak tűnt fel a dolog s felszólította a huzódó Tilingert, hogy egyenlítsé ki a számlát. Tilinger ekkor a maga melegségére előadta, hogy önla nincs pénz, s a katona barátjának vendége, akinél megkeresésére azonban szivesen vállalkozik. A vendég így aztán markába nevetve elhagyta a vendéglőt s nekivágott a sötét éjszakának. Szerencsétlenségére azonban a korszma vállalkozó szellemű vendége üldözöbe veték s hosszás hajszja után elcsípték s egy kamarába zárták, hogy innét reggel a rendőrséghez továbbíthassák. A jómádár még itt sem maradt vesztig, az éj csendjében feltörvén a kamra ajtaját, megszökött; de előbb betört a padlásra s ott alaposan megszedve magát, uttalan utakon a nagyvilágnak látott. A rendőrség addig még csak nyomát üti.

Hamisított postautalvány. Demi Mihály székely házaló (Alsó-Rákos, Háromszékmege) együtt üdült László Béla a 18 éves budapesti kereskedő segéddel. Csakhamar összebarátkoztak s eközben a székely házaló felkérte legújabb barátját, hogy mivel 6 nem tud irni állítson ki 8 koronáról szóló egy Rádai Boriska névre Alsó-Rákosra küldendő postautalványt. A fiatal azonban késznek nyilatkozott, hanem a hamis a postautalványt Rubinstein Albert névre (Nagy-Kanizsa) állította ki. Így vitte a postára a falhoz állított Dami adtalványt, hol gyanakvó kérdésére felvilágosították a csalafagról. A postáról a megszerepelt Demi a rendőrségre sietett, hol feljelentésére egy pár szóra meginvitáltak az ifurát. A csalafinta segéd egyelőre a rendőrség oltalma alatt van, honnét a legközelebbi megállóhely számára a bíróság lesz.

Jégszekrények és mosógépek Márkus Simon özvegye és fia cégnél Jókai-utca 16.

Feltört persely. A napokban adtunk hírt a Szöllőhegyen történt perselyatlásról, a midőn két hitvány suhanc a Szűz Mária szobor mellett levő persely tartalmát ürítette ki. Ugy látszik ez a könnyű foglalkozás nagyon kifizetheti magát, mert tegnap egy gonosz lélek a főtemplom egyik szegény perselyét rabolta el. A rablás d. u. 35 és 5 óra között történt. 35-kor ugyanis keresztelés volt, a mikor a sekrestyés határozott kijelentése szerint a persely még helyén volt, öt órakor azonban már konstatálták a hiányt. Abban az időben egy őregebb, gyanus kinézésű, rovott mulu asszony egyedül ült a persely közelében. A gyanu rája irányul s minden valószínűség szerint ő volt a gonosz tetelkövetője. Álkulccsal kinyitotta a lakatot s az egész perselyt magával vitte. Az eset után felbontották a szentelt víz felett levő másik perselyt s körülbelül 150 koronát találtak benne. Ebből következtetve, ebben is lehetett ennyi, illetőleg, mivel ez az asszonyok felén van talán több is. A rendőrség rögtön megindította a nyomozást és ugy látszik, hogy a bűnösnek a sarkában is van már.

A pötöllei rablójákoság ügyében érelyesen folytatják a nyomozást. Most Budapestről érkezett detektívek teljesen ujra kezdik a kutatást. A napokban letartóztaták Tanicsék József volt pötöllei bognárt, aki különösen azzal vonta magára a gyanut, hogy letagadta, mintha valaha vadászott volna. Egy másik gyanúsított egy volt finác, akit mi is említtünk már s aki — mi is azt hisszük — talán legjobban rászolgált a gyanura. Multja, vagyon viszonyai annyira zavarosnak, annyira ellentmondásban van önmagával és cselekedeteivel, hogy nem csodálhatja senki, ha a gyanu rája háramlik. A megvilkoltal a legbensőbb pajtási viszonyban volt, gyakran mulatott együtt. Igaz, hogy alibijét annak idején félig-meddig igazolta, amennyiben 3-kán Brassóban a katonaságnál jelentkezett és orvosi bizonyítvány alapján magát kiszabadtattatta. Aki azonban ismeri a helyzetet, nagyon jól tudja, hogy a jelenléteknél nem lehetetlenség mással pótoltatni magát. A vizsgálat természetesen minden részletre kiterjed.

Sztrájk. Megint sztrájk. Ugy jönnek egymás után, mint a bolondgomba. Tegnap reggel virradóra a szociáldemokrata kőműves

elvtársak, ma reggel virradóra pedig az ács munkásoknál dolgozó napszamosok jelentették sztrájkot. Ez utóbbiak 3 egész korona napszámot követelnek. A bolond lépést mindkét csapat azzal igyekszik megokolni, hogy mivel sztrájkolnak az ácsok, hát öneik is követni kell a példát; egyébként sem tudnának dolgozni, mert munkájok összekötötetésben van a sztrájkoló ácsokéval. A Népszava, a szociáldemokraták szemétdombja már előre jóslta a sztrájkot, irván „az országos kutya szövetség fehérvári kölyke megszületett”, értsd: az építőmesterek szervezete megalakult, mely majdan hivatala lesz szétvértmi az elvtársak terrorizmusát.

Drótos tolvajok. Próser József, István József, Barna István és Horváth Imre Baracska községhez tartozó Szentiván-pusztai cselédekét a csendőrség feljelentette a járásbírósnágnál, mert f. hó 8-án Kenessey Lajos Kápolnásnyékhez tartozó Kenessey-major birtokán a csikólegelő kerítésdrótjából mintegy 17 korona értékű, 55 méter drótot elcsentek, továbbá, mert a kerítés 30 méter hosszúságban megrongálták.

Kuruzsló cigányasszony. Horváth Mari cigányasszony vasárnap délután könyörödományért lépett be Ósz-utca 22. sz. házba, hol először Darázs Károly cigányprimásékat látogatta meg. A konyhában egyedül a 14 éves Mariska foglalatokodott, a háznép a szobában ebédelt. A cigányasszony ételmaradékokt kért a kis leánytól, ki szivesen juttatott is neki valamit. Az adomány honorálására a cigányasszony kártyát vetett s az oldalán függő tengeri kagylóval, érthetetlen varázsszavak kíséretében megérintette a kis leány arcát, nyakát és karját, mire az eszmélendően terült el a földön. — Most a v-eszedelmes-némber egy házzal tovább lépett s ugyanily módon hipnotizálta Magda Matild 18 éves hajadont is. A házbeliek először csak komédiának veték a dolgot, később azonban, midőn Darázs Mariskán a szivgürcs jelei mutatkoztak, sürgősen orvosért küldtek. Az esetnek persze hamar híre futott, nagy néptömeg verődött össze s az összefutott tömeg a cigányasszonyt ugy helybenhagyta, hogy végre is a közelben cirkáló rendőrnek kellett pártfogása alá terni. Erre lát megérkezett az orvos s a leányokat kezelés alá vette. Magda Matild nemsokára jobban lett, de Darázs Mariskánál az orvos fáradozása jó ideig hiábavalónak bizonyult, csak nagy sokára tért magához. Az orvosok véleménye szerint Darázs Mariska állandó szivbajt kapott. A kuruzsló cigányasszony jelenleg a rendőrség kezei közt van, hol a megfelelő büntetés számára el nem marad.

Fegyver a gyereknél. Újév napján a Ráczalmás községhez tartozó Radics-pusztán az alig 15 éves Pásztor Miska béresfiu gondatlanságból agyonlőtte a 2 és fél éves kis Vörös Terézt. Az értelem suhancnak az udvarjokon a kaczalok körül szálldogáló varjakra fájta a foga s elejtésöknnek-módját abban találta, hogy majd az apja puskájával lefoglalja őket. A puskát e gondolatok közt leakasztotta a szegről s aztán töltény után nézett. Mikor minden készen volt, megöltötte. Ekkor szaladt oda a kis Terész s bámulta a Miska játékát. Ekkor a fegyver a gyerekek kezében egyszerre csak elsült s a következő pillanatban a kis lány holtan terült el a földön. Az ipse a vádoltak padjára került, hol sírva valotta be tettét. A kir. törvényszék fiatal korára való tekintettel csak 14 napi fogházra ítélte.

Nagyreményű csemete. Hirt adtunk már róla, hogy a rendőrség rablás miatt letartóztatta Simon József berkocsis fiát, a 12 éves Lajost. A nagy reményű csemete egyideig a rendőrség fogházát lakta, a honnét 17-ére virradó éjjelen megszökött. Az eset ugy történt, hogy a filkő felmászott az ablakba s ott addig-addig próbálgatta a szökést, míg végre sikerült a vasrácson keresztül bujni. A rendőrség még eddig csak nyomát üti.

Villámcsapás. Bakonysárkányban a község felett elvonuló zivatár alkalmából a villám lecsapott a Vértési György kir. tanácsos birtokán György-major nagy istállójának tetőzetére s ennek következtében az istálló tüzet fogott s teljesen leégett. A kár 1500 kor. mely azonban biztosítás révén megtérül.